

Blogs

EEN ZEE VAN BOEKEN

Halverwege de Disneyfilm *Belle en het beest* laat het beest de bibliotheek zien aan Belle. De deur zwaait open, het daglicht valt door de ramen en daar verschijnt een kathedraal, van de vloer tot aan het hemelhoge plafond, volgestouwd met boeken. Ik weet dat de tekenaar de hoogte van de kasten schromelijk overdreven heeft, maar een moment lang voel ik dezelfde euforie als Belle. Ik weet: nu wil ze hier nooit meer weg. Het beest weet het ook. Hij doet het erom. Deze schatkamer vol boeken is zijn troef om haar hart te winnen. Zie haar eens lopen in die zee van boeken. Ze trekt er een uit, bekijkt het, zet het terug en pakt een volgende. Ze is dolgelukkig, want ze mag kiezen wat ze wil.

Ik herinner me de dag waarop ik voor het eerst boeken ging zoeken in de bibliotheek bij de volwassenen. De jeugdboeken waren me te kinderachtig geworden, ik was toe aan iets spannenders. Bij de volwassenen was de ruimte niet alleen vijf keer zo groot, de kasten waren hier ook een meter hoger. Alleen al de aanblik van deze enorme verzameling leesvoer, maakte een uitgelaten gevoel in me los. Maar al vrij snel merkte ik dat het niet gemakkelijk was om hier iets leuks te vinden. Elk boek dat ik uit de kast trok, voelde alsof het niet voor mij geschreven was. Ik zocht naar spannende boeken, met personages zoals ikzelf. Boeken over vriendschap, boeken met verhalen waarin ik me kon verliezen, waarin ik kon verdwalen, waarin ik avonturen beleefde. Ik had tot dan toe veel en graag gelezen, maar de boeken 'pasten' me niet meer.

Twee jaar lang heb ik er verloren rondgelopen. Ik probeerde van alles uit. Ik las liefdesromans, stapels detectives, sciencefiction en uiteindelijk horror. Rond mijn vijftiende stuitte ik op de boeken van Stephen King. Daarmee vond ik mijn draai weer terug in de bibliotheek.

Als mensen me vragen wat ik schrijf, dan vertel ik altijd, dat ik de boeken schrijf die ik zelf graag had willen vinden toen ik tussen de twaalf en de vijftien jaar was. Wat ik toen miste in de bibliotheek, probeer ik er tegenwoordig zelf neer te zetten, in de hoop dat er lezers zijn, die net als ik vroeger, op zoek zijn naar die verhalen en ervan zullen genieten.

Tanja de Jonge